

הארש ורובך חדש

המשכן. הוא יפירוש לפניהם את הכל, מהishi, יסbir, יdigim, עד שלא יהיה צריך לאמץ את הדמיון כדי לשחרר את צורת המשכן, כיון שכמו חיה הוא יזכיר ניצב לנוכח העיניים ממש...

"אמנו: הראה את יי'עוזו בפרשנות עניין המשכן" - ולא בכך. אמנם הפר' ר' שאול שפר רבות בסוגיית המשכן 'במסגרת תפקיים', כמו שמתכוון לשיעורים שעליו למסור בכתה, ורשם את סיכומו המאלפים בצדדים מחרבות, אשר שימשו לאחר מכן כיסוד לוחבר ספריו - אך מברוחונו חרג הרחק מעבר לכתלים הצרים של חדר בכתה שלו בת' 'שלילה': הוא לא דאג לעצמו גרידא, שיכל למסור שיעוריו בנקל. מיצר היה בערום של מורים ותלמידים רבים המתקשים לתהמזה בחומר המפואר והמוסע נוקפת עד היום לזכות...

ב תורה, כגון המשכן, הזוקן כלכ' לזראה עניינים, בחינת 'כהה ראה...' הגה, אפוא' ר' שאול שפר לתרום מכשرونתו וליצור ספרי-לימודיו עיר לים מיוחדים לנושא זה, שישיבו בכלם, למורים ולתלמידים, ולצורבי תורה ולפושט עמה, לממוד ולהחכים, לדעת ולהבין את כל פרטיפיטוי מעשה המשכן. כוונתו הייתה ליצור נס למדוי לדורות, שהיא נחלת הכל ויהפוך את הקשה והמסובך בלימוד תורת המשכן לקל וברור, בהיר ומוחשי".

"עד היום איןנו מבנים מתי הספיק אבינו את כל זה", אומרם בניו בשירה לה' המשבר". "קיים קשה להסביר לדור הצעיר את הייחודיות של ספרי,

כי ככלים כבר יודיעים שכשר מגיעים ללימוד את עניין המקדש, יש תרשיים, טבלאות וציורים. אבל לא הרבה יודעים כי מי שהוציא לאושנה דברים אלו היה אבינו זל", ועוד היום, כל הטבלאות והתרשיים שבוחמים מבוססים למשמעותם של אוטם טבלאות ותרשיים שעשה אבינו בשעתו... היו דברים מעולם שאושם העירו למחברי ספרים כי תרשימים מועתקים מספרי של אבינו, ופעג וגעיך אחד ממחברי הספרים לאבינו וביקש לשלים לו סכום הagan תרוי כדי שהוא מתנצל על כך. אך אבינו אמר לו כי הוא מותל לו בלב שלם ואין בידו שום קפידה, ומילא גם אין מעוני בקס'..."

יעון במאות ספרים

"כדי שנבנין עד יוכן הדברים מגיעים ווד כמה מדובר במסימת חיים", מוסיפים בניו, "כדי שנבניט במקורות שכתב בסוף ספריו. בכל ספר שהוציא יש מספר עמודים בהם הוא מצין שורות ומאOTS ספרים שם שבאת החומר. נמצא שם ספרים שאינם ידועים ומוכרים, ובוודאי שלא בשנים ההן. ואנ' ניקח בחשבון שכלה זו מדובר בזמינים שלא היה אוצר החקמה' או תוכנות דומות, הרי מדבר בהשערה אדריה ובὔשות אלפי שעות של יעון ולימוד עד שהוציא מתחת ידי' יצירהמושלמת שכואת".

"לאחר מלחתת שתת' ימיט", נזכר אחד הבנים, "קיב לאי את ההלטה להוציא לאור ספר על כל ענייני הר הבית. משך שנה וחצי שקד על המ'

לאכה עד שהוציא לאור את הספר 'הר הבית נור תפארתנו' וכו' הביא את תלדות הבית, ההר וכתלי, קורותיהם ומשפטיהם לכל תקופותיהם מימי ווהרים ועד לשחרור הכותל המערבי. היה והוא נפלא באוטם ימים, וביתור מפליה העובהiscal העובה נשעהה במסך כשנה וחצי בלבד, כשאבותו זמן לא עזוב את תפקיים מכחן".

רבי שאול שפר צ"ל הלך לבית עילמו ביום א' מנחים-אב תשנ"ו, יומא דהילולא של אהרון הכהן. ולא בכך. היה בו מידותיו של אהרון הכהן, אהוב שלום ורורף שלום, לצד העיסוק התמידי בתורת אהרון הכהן. בספר אחד מנכדיו: "באחרית ימיו כאשר שכב על ערש דוויי לאחר ארירוע מוחשי קיבל לע' נגמ' מעט וכורנו, אלם כשהיא מגיעים לתפילה והיו מתחילה לומר את פרשת הקרבנות צ'ו את בני ישראל" - מיד היה ממשיך בכקי ווגיל. והיו הדברים לפלא".

מאת: ר' אהרןסון

"אנציקלופדיה מ halca ל עניין המקדש" - כינו הכל את רבי שאול שפר צ"ל, מי שזכה להנחלת לדרכנו את לימוד המקראות, המקדש, המשכן, הכהן, בגדי כהונה וכל מה שנמצא תחת הכותרת של עניין בית המקדש. קשה לדמיין את לימוד עניין המקדש במסודות החינוך ללא חיבורו של רבי שאול שפר", אמורים גדולי הפגיגים. רבי שאול צ"ל שנטקל בקושי זה כחנן מן השורה, הקדש את חייו כדי שכל מתקן יוכל ללמד את עניין המקדש ללא קושי, והמשנה הסדרה הקימת כוון ללימוד עניינים אלו נוקפת עד היום לזכות...

מסכת חייו של רבי שאול מורתת מאי ושווה יריעה בפני עצמה. אישיותו הנדרה הקרינה בזרואה יוצאה דו-פונן על כל סביבותיו. למותר כשי רונוטי הנדרים ובקיאות העצומה בכל מנגנון התורה, התהלך תמיד בצדדים דרכים. היה מדקק גדול בכל תג וסעיף כתן של הלכה, אך לצד זאת גם דקוק בהליכות עם הבריות, גם עם ילדים צעירים. תפילתו נודעה לשם דבר, וכשעבր פעם ליד בית המדרש קארלין ושם את התפילות החמות, החליט לקבוע שם את מקום תפילתו, ומואמן על חשובי החסידים.

רבי שאול היה אוד מוצל מאש. הוא הצליח להימלט ברגע החרוץ צער מזונה לולדון ברכבת התazzah שיצאה ברגע החרוץ וכך ניצלו חיו. בלודון

למד תורה עם הילדים הפליטים שהגיעו לעיר מרוחבי אירופה והיה להם כאב וכאם. בהמשך זכה לחאן את עפרה של ארץ הקודש וכהוראת הרה"ק מהר"א מבצעלא ז"ע, התהלך לשמש כמנח ב"ת בעלו" בירושלים. תלמידיו

מאוטם ימים מתרפקים בגעגעים אחר המהן, ששימש כדוגמה אישית להל' יל'.

שכנכns לכחן כמנח ב"ת שלילה" בירושלים והחל ללמד את פרשיות

הקרבנות, ראה את הקושי להסביר לתלמידים עניינים אלו שיופיעו בהיראים להם די הצורך. הוא החל לכתוב טבלאות ותרשיים, צירום ומהותם, וראה את התוצאות המברוכות של יאמץיו. מנחני התלמוד-תורה הביטו

בהתפעלות והשתאות על ידי היכרות שיזאים מרביה שפר' כשם מג'

ל'ם בקיוטם בענינים הסובכים ביותר, ועוזדו אותו להתקדם עם פרויקט

"יהודי זה ולהיות פורץ הדור בהוראת עניינים אלו לבל."

לא קל היה עליו ההחלטה, אך כשרה שאך אחד אחר לא עשה

זאת, ניגש אל המלאכה בכובד ראש. במהלך עבודתו הוציא לאור סדרה

של ספרים וחוברות בכל הענינים המקוריים את

המקדש, והכל בקביאות נפלאה ולאחר עיון

במאOTS ספרים ומוקרות.

ימיחיש, יסביר, ידגים

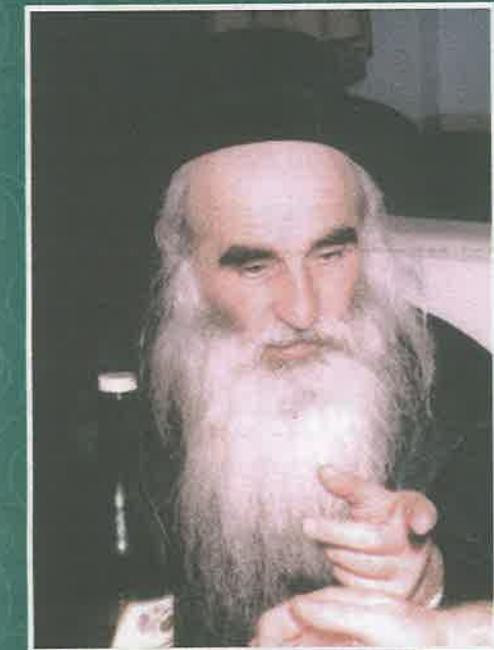
מעניין למצוות את כתבי העת שדיוחו באוטם ימים על הוצאת ספרו של ר' שאול, שהוא לחידוש של ממש:

"בתלמוד-תורה 'שלילה' בירושלים, באחת הכתות הגבאות, מכון כמורה ומנתן יהודי נפלא וב' על חווות הדורה שיזע לתרק את תלמידיו לחומר הלימדים כבmeta קסמים, הודות לכשור הסברתו הנפלאה. ביחס גובר המתה בין התלמידים בכתה כשמתקובים ימי פרשיות החרוף, בהן יסופר על מעשה המשכן והקמותו. ידועים כבר התלמידים מראש כי הפתעה נעימה צפיה להם מצד' של המר' רה, והראה מהו שנים רבות את יי'עוזו בפרשנות עניין

אגודים במצוות

יְהוָה שֶׁהַפְּכָוֹת מֵצֹוֹת לְמִפְּعָל חַיִּים

גלוּן מִיחּוּד | סֻכּוֹת תְּשִׁיעָה

"אנציקלופדיה מ halca ל עניין המקדש" - כינו הכל את רבי
המקדש" - כינו הכל את רבי
שאול שפר צ"ל, המהן
שהקדיש שניים רבים מחיו
לחיבור קונטרסים וספרים
מאירי עניינים שפרצו את הדרך
בנהנחלת עניין בית המקדש -
הקרבנות, המשכן, הכהן,
בגדים כהונה ועוד, ומஹווים עד
יום אבן יסוד בהוראת סוגיות
סבוכות אלו | הראנו בבניינו

